

CARMULL

nÍCI en locatiu singular com era corrent i normal en llatí antic amb els NLL en -A: *Romae sum, Romae resedi, Campaniae habeo...* etc.); o bé podem partir més aviat d'un ús en plural CASIS MINICI, puix que sabem que aquesta -I- es perdia en els noms de lloc, i es fonien en una les dues s-s: ECLESIS > Anglès.

¹ Montferrer i Aravell són al peu de Castellbò.

CARMULL

La tossa del Carmull, tossal de forma cilíndrica a l'E. de les muntanyes de Rasquera. Es veu baixant per l'Ebre entre Móra i Benissanet (NL recollit per PCoromines, *Ebre*, carpeta 74, p. 2.6.7.8.9.).

ETIM. Ha de derivar de formes llatines com CULMEN, 'cim' i CUMULUS, 'amuntegament', que han influït en el duplicat de *carmull*, *caramull*. Fóra concebible segons les normes leximòrfiques llatines crear-se diminutiu *CULMUNCULUM, que, per alteracions àrabo-mossàrabs, passés a donar *Carmull*. És també possible que el sinònim COROLLA 'coroneta', que ha donat *curull*, s'hagi encruat amb les formes anteriors (cf. *DECat* II, 559a11-561b60; 1113b31-1117b1). J. F. C. [En realitat només això és versemblant: ni -UNCLU es pot canviar en -ull (sinó *oncle*) ni *carmull* o *caramull* són peculiars de la zona àrabo-mossàrab sinó ja medievals en català, aragonès i portuguès.]

CARNATGE

1) *Es Carnatge*, partida de Sa Pobla (Mallorca) (XLI, 14.13), era el lloc on es tiraven els animals morts.

2) *Es Carnatge*, partida d'Inca (Mallorca) (XL, 45.24).

3) *Es Carnatge*, llogaret a Formentera.

4) *Es Carnatge de Dalt* i *Es Carnatge de Baix*, són dues estàncies de Migjorn Gran (Menorca) on hi havia caps de morts desenterrats.

ETIM. Derivat del català *carn* (< del llatí CARO, CARNIS, 'carn'). Té el sentit de «fossar, carner», sigui de «cementiri humà» o de «canyet d'animals» (cf. *DECat* II, 578a35-41). J. F. C.

CARNER

El Carner, mas i partida del terme de Castellterçol (Vallès Oriental).

DOC. ANT.: «in terminio de castro de condam Terciol in loco *Carnarius*» a. 898 (Docs. S.B. de Bages, Arxiu Montserrat, abans Arx. Guitard, plec 87, n.º 2049); «in comitatu Menresa in loco dicto *Carnarius*» a. 939 (Docs. S.B. de Bages, plec 87, n.º 2054).

HOMÒNIMS I PARÒNIMS. *Vallcarner*, partida antiga de Tortosa documentada l'any 1183 «*Vallis Carnarii*» (*Cart. Poblet*, 124).

El Carnalet, mas del Ripollès (*BABL* XII, 16).

Mas i Riera de Carnalets, partides del terme de les Llosses (Ripollès) (XIII, 147).

ETIM. Derivat del català *carn* (< del llatí CARO, CARNIS, 'carn'). Té el sentit de fossar o lloc on es troben ossades, com si hi hagués hagut un fossar o els morts d'un combat antic. *Carnalets* és possiblement

una dissimilació de *carnerets*, diminutiu plural de *carner* (cf. *DECat* II, 578a42-b2). J. F. C.

CARNICOLS

Nom antic d'un carrer de València, que els anys cinquanta s'anomenava carrer del Beato Juan de Ribera. Portava el nom de *Carrer de Carn y Cols* des de principis del S. XVIII (mapa del P. Tosca), fins a finals del S. XIX (nomenclàtor de Carboneres). Giner i March va comunicar a JCor. que ara la paraula no era ni viva ni coneguda a València.

DOC. ANT. Orellana (*Valencia Antigua y Moderna* I, 353-7) cita una escriptura de l'any 1599 on es parla de la plaça de «*Cornicols*, olim la Juheria».

ETIM. L'etimologia no és del tot clara. D'una banda, hi ha la possibilitat que es tracti d'un nom popular d'una botiga on es venia carn i cols, però la forma antiga *cornicols* i el fet que sembla que en aquell indret no hi havia mercats ni botigues fins després de l'any 1659, ho desmenteix. Giner i March creia que el nom derivava de *corn*, *cornaló* en el sentit de 'racó', atès els nombrosos racons que hi havia en aquell carrer, explicació ben versemblant. J. F. C. [Però veg. el cast. *carnicol* estudiat en el *DECH* I, 880, ben documentat allí, fins en portuguès, com nom de l'astràgal, d'una cara dels daus, i per al joc de daus, des de 1440. Essent en valencià cosa exclusiva de la ciutat de València és més probable que el nom del carrer vingui d'això en una forma o altra; potser un edifici en forma de dau? potser lloc on es jugava als daus? En el *DECH*, 880a42 ss. es donen encara més dades valencianes.]

CARO

Turonada culminant del sistema muntanyós entre el Baix Ebre, el Matarranya i el P. Val.; la més elevada, 1440 alt., de les Serres dels Ports de Tortosa-Beseit, però enclavada encara dins el te. mun. de Roquetes-Tortosa, entre els vessants de Reguers i els del Mascà.

PRON. MOD. A la gent del país no l'he sentit anomenar mai altrament que *káro*, sense article: «*a káro*», «allò és *káro*», 1923, Tortosa i barquers de Benifallet i Móra que feien diàriament el trajecte fins a Tortosa i els Alfacs; «*a káro* hi pugen des de *La Caramella*» 1923; «si voleu anar a *káro*, primer al Mascà», ens deia un pastor d'aïres moriscos que pasturava ovelles en el Barranc de *Farrúbbio*, 1928; «per davall de *káro*», oïa jo al Mascà, 1928; «després de *káro* ve *los Pallers*, *lo Marturi*, *la Mola de Catí* ---» oït a Carlares 193; «de *Caro* és lluny p'a baixar cap al Parrissal ---» a Millers, 1934. Tampoc la gent ciutadana o vilatana de Tortosa, Tivenys, Mas de Barberans, Amposta etc., ho deia d'altra manera («de *Caro*» no «del *Caro*»). Quant a *mont-Caro* és una expressió enterament artificial de geògrafs, cartògrafs i gent llunyana.

MENCIONS ANT. No hi apareix gaire sovint, perquè la documentació publicada en aqueixes terres es